

Maade, hvorpaa de have fyldestgjort deres Stilling under de hidtilværende Forhold, saa troer jeg ikke, det var heldigt, om man satte ialfald Mange af dem over i den nye Borgervæbning, og at denne, hvis den fik baade en stor Mængde Menige og en stor Mængde Officerer over fra Borgervæbningen, fra første Færd af vilde blive bragt i en Skikkelse, som vilde gjøre det vanffeligt at gennemføre den radicale Omorganisaton, som man har tilfigtet. Seg tilkaader altsaa, at Forslaget fremmes i dets nuværende Skikkelse; og jeg vil ogsaa sige, at jeg for mit Bedkommende ikke finder, at man bør gaae ind paa de af tvende ærede Medlemmer omtalte Forandringer ved § 3. Det er ganske vist, at den Bestemmelse om, at Væbningen i Krigstid ikke uden Nødvendighed kan benyttes anderledes end til Foretagender, der sigte til Kjøbenhavns og de den beslyttende Fæstningsværkers og Søforters Forsvar, i Virkeligheden ikke faaer saa overdreven Meget at sige; men det er imidlertid — kan man gjerne sige — en Beroligelse, og har da ogsaa Noget at sige; thi det vil jo føre til, at man ikke udenvidere kan sende den over til andre Landsdele, naar man har andre Afdelinger, som kunne sendes bort. At der skulde kunne være Tvivl om, hvem det er, der skal afgjøre, om denne Nødvendighed er tilstede, kan jeg paa ingen Maade indsee; der kan fornuftigtvis ingen Tvivl være om, at det er Krigsbestyrelsen, som ene vil have Afgjørelsen, og som i hvert Fald vil tage Bestemmelsen i det afgjørende. Dieblt. Det kan man være rolig for. Væbningen skal jo undergives Krigsbestyrelsen paa samme Maade som Hærens øvrige Forstærkningsafdelinger, men med en vis Indskrænkning; der skal tages et vist Hensyn ligeoverfor den, men det er Krigsbestyrelsen, der skal tage det. — Naar det ærede Medlem for Bette Amts 2den Valgkreds (Berg) saa stærkt yttrede sig derimod og sagde, at der her begyndte en Ulighed, og at der derved ligesom skabtes mindre Kredsse i Landet, der hver forsvarede sig selv, saa er der Noget, som ikke her maa oversees. Her er nemlig Tale om et Plus udover Hærlovens almindelige Styrke; her er ikke Tale om at

forttage en Deel af den almindelige Hærstyrke, der blot skal tjene til at forsvare Kjøbenhavn; her er Tale om udenfor Hærloven og udenfor de Forpligtelser, som den paalægger, at skabe et yderligere Forsvar, om hvilket man siger: Det skal fortrinsviis forsvare dette Punkt, som alts vil kræve et stærkt Forsvar. Af Sikkelighederne i Lovforslaget skal jeg ikke gaae ind paa mange. Jeg vil blot med Hensyn til § 11 sige, om jeg end fuldkommen anerkender, at man ikke kan lade Staten overtage hele Beskædningen af Corpset, især naar man indretter Uniformerne saaledes, at de som i Motiverne anført — ogsaa kunne bruges udenfor Tjenesten, i hvilket Tilfælde det jo ikke er Staten alene, som kommer til at drage Nytte af Uniformerne; saa mener jeg dog, at man noget kunde forøge denne Beskædnings Godtgjørelse, som her er foreslaaet, og som kun vil være ca. 2/3 af hvad Uniformeringen vil koste. — Jeg har nogen Tvivl om, hvor vidt den Anvendelse, som ifølge § 13 skal gjøres af Kassebeholdningerne, med Hensyn til dette er fuldkommen heldig. Jeg skal ikke reise nogen Indvending med Hensyn til Borgervæbningens Kassebeholdning, et Heller med Hensyn til Borgervæbningens rentebærende Fond, forsaavidt denne gives en Anvendelse i Righed med den, den tidligere har haft; derimod har jeg nogen Tvivl, om Livjægercorpsets Contingentkasse virkeligt saaledes som her er foreslaaet, kan indbrages i Statskassen. Der anføres i Motiverne, at, naar den efterhaanden er blevet opsparet en Forraa af Contingenterne, har dette sin Marsag deri, at Statens Bidrag har været saa stort, at Corpsets eget Bidrag ikke har været nødvendigt til at bestride Udgifterne. Da Contingentkassen saaledes er opstaaet paa Statskassens Beføstning, maa Staten være berettiget til at raade over den. — Jeg troer, at der til dette Raisonnement kunde gjøres nogle Antegninger. Det gaaer ind fra den Forudsætning, at Livjægercorpset absolut skulde bære sig selv eller bæres af sine Medlemmer og ikke af Staten eller Kommunen. Det er jo åbenbart ikke Noget, der enten er hjemlet i Forholdets Natur eller i nogen Lovbestemmelse. Contingentet var et Bidrag, ganske vist et løbbestemt Bidrag.